

kommande, navnlig for ikke at komme til at betale 2 Personer for affurat det samme Arbejde — det maa nemlig erindres, at det private Selskab maa betale Statens Kontrol — tror jeg ikke, der er Noget derimod at indvende. Derimod skal jeg give den ærede Ordfører Ret i, at det ikke er rigtigt, at Statens kontrolerende Ingenieur giver sig af med at levere Tegninger til Entreprenuerne, navnlig ikke i saadanne Tilfælde, hvor det, er Entreprenuerens Pligt selv at levere Tegninger, der skulle underkastes Kontrol og Revision af Selskabet og af Statens Kontrolør. Den kontrolerende Ingenieur kan meget let, naar han udfører Arbejder, som Entreprenuerne selv burde lade udføre, komme i et saadant Forhold til det private Selskab og til Entreprenuerne, som kan bringe ham i Strid med de Pligter, han har lige overfor Staten. — Det glæder mig, at Udvalget har været enig i Forslaget paa Finantslovens § 19 under IV. B., nemlig angaaende Forhøielse af Indbæretingsgodtgjørelse. Jeg har nogen Tvivl om, hvorvidt den tilføiede Betingelse, som det ærede Udvalg har stillet, nemlig, at denne Forhøielse ikke blot gjøres afhængig af, at der leveres Ommandsænge, men tillige af, at Paaligning in natura ikke finder Sted, ikke kommer noget i Strid med det, der i Motiverne er udtalt som Hensigten med hele denne Forhøielse. Hvis jeg ikke har opfattet Forholdet urigtigt — det er noget kompliceret — har Indenrigsministeriet for Tiden Ret til at sige: Staten skal ikke deltage med mere end Halvdelen i Omkostningerne indtil et vist Beløb — der er sat et vist Maximum — og hvis de Vedkommende ikke kunne skaffe Kvartaler for dette Maximum, skulle de levere Kvartaler in natura. Der er vistnok fra de forskjellige Kjøbstæders Side gjort den Opfattelse gjældende, at Indenrigsministeriet, naar Tilveiebringelse af Kvartaler udbydes til Licitation, har været uberettiget til at sætte nogen Maximumsgrænse til Bestemmelsen af den Halvdel, som det skal bidrage, og dette vil kun kunne forsvares under den Forudsætning, at Indenrigsministeriet er berettiget til at sige: Vi gaa ikke ud over dette Maximum; kan der ikke staves Kvartaler for den Pris, skulle de leveres in natura. Naar Udvalget imidlertid gjør Forhøielsen afhængig af, at der ikke leveres Kvartaler in natura, synes det, at man kommer noget i Strid med hele denne Tanke.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg har ikke meget at sige om Endringsforslaget under Nr. 25; thi det er saa vidtløftigt debatteret, at der ikke kan være Meget tilbage for mig at udtale derom. Jeg skal kun sige, at jeg med den ærede sidste Taler er enig i, at man synes at tillægge dette Spørgsmaal formegen Bægt; thi den endelige Bestemmelse om, hvor og hvorledes vore Jernbaner skulle forfættes og udvikles, vil blive tagen til en anden Tid og ikke nu. Dette Endringsfor-

slag har vel ikke nogen særdeles finantsiel Betydning, men det er en Selsøjlge, at jeg hellere vil have de begjærte 10,000 Kr. end 9,500 Kr. Under den almindelige Tilslutning, som forøvrigt har fundet Sted med Hensyn til Udviklingen af vort Jernbanevæsen, og som ogsaa er udtalt fra den ærede Ordførers Side, forekommer det mig, at det er et noget usædvanligt Resultat, hvortil man er kommen, idet Resultatet af denne Overensstemmelse, er, at man vil afsnappe mig 500 Kr. Jeg skal imidlertid ikke udtale mig videre derom, men kun sige, at jeg naturligvis helst vil have det fulde Beløb, jeg har forlangt. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Nostilde Domkirkes Overtagelse af Istandhøielsen af nogle Kapeller der, har baade den ærede Ordfører og andre ærede Medlemmer bemærket, at Nostilde Domkirke er rig nok til at kunne gjøre det, men jeg skal dog gjøre den Bemærkning, at den Omstændighed, at Kirken har Midler til at overtage disse Kapeller, ikke er nogen Grund til ligefrem at sige, at den skal gjøre det. Vi have i den Anledning haft en Korrespondance, en Forhandling med Kirkeministeriet; men dette har, saavidt jeg kan skjønne, paa en fyldestgjørende Maade dokumenteret, at det ikke har nogen Bedligholdspligt med Hensyn til disse Kapeller, og der har, som jeg før bemærkede, allerede tidligere, navnlig i 1858, været ført en lignende Forhandling, hvoraf Resultatet blev det samme. Det er notorisk, at Staten i de sidste 80 Aar har vedligeholdt disse Kapeller, og jeg tvivler meget om, at den Omstændighed, at det ærede Thing negter denne Sum til Kapellernes Bedligholdspligt, vil have det Resultat, at Kultusministeriet deraf skalde finde nogen Anledning til at overtage dem. — Jeg tror, som den ærede Ordfører udtalte, at der ikke er nogen væsentlig Uoverensstemmelse mellem vor Opfattelse af Betydningen af Bevillingen af de 10,000 Kr. for i Aar til Undersøgelser i Grønland, thi det ligger i Sagens Natur, at naar Bevillingsmagten i Aar voterer disse 10,000 Kr. til dette Diemed, maa det være under den Forudsætning, at man vil yde flere Bevillinger, thi ellers vilde denne ene Bevilling være uden Nytte og Betydning. Det er saaledes, jeg har forstaaet Betydningen af denne Bevilling, og jeg tror ikke, at min Opfattelse kan være meget forskjellig fra den ærede Ordførers. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Summerne til Opnuddring af Esbjerg Havn og af Limfjorden skal jeg ikke nu udtale mig videre, da der jo er Udset til, at det ærede Udvalg og Ministeren maasse ville kunne blive enige om disse Punkter under en Forhandling mellem Finantslovens 2den og 3die Behandling. — Naar den ærede Ordfører udtalte, at jeg havde lagt Beløillet for Dagen ligeoverfor Spørgsmaalet om Ingenieurkorpsets Overtagelse af Tilsynet med og Bedligholdspligt af de civile Bygninger, er dette ganske rigtigt, forsaavidt som jeg ikke